

ЗАТВЕРДЖЕНО

Розпорядження Національної комісії,
що здійснює державне регулювання у
сфері ринків фінансових послуг

№ _____

Проект

Методика

визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам

1. Методика визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам (далі – Методика) встановлює порядок розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам.

2. Ця Методика застосовується для цілей підпункту 14.1.125¹ пункту 14.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-платників податку на прибуток підприємств.

Встановлення розміру виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування у розмірі, що перевищує норматив витрат на виплати страховим посередникам, визначений у цій Методиці, не є порушенням страховиком вимог, встановлених цією Методикою.

3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного (податкового) періоду за договорами страхування та перестраховання, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного (податкового) періоду за договорами перестраховання.

4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний (податковий) період розраховується за формулою:

$$NB = \sum_{i=1}^N B_i \times H_i + I, \text{ де}$$

НВ – норматив витрат за звітний (податковий) період;

Б_i – база для розрахунку нормативу витрат за і-м видом страхування;

Н_i – норматив витрат на ведення справи страховика за і-м видом страхування на останню звітну (податкову) дату;

Н – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;

і – вид страхування, за яким страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;

І – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом звітного (податкового) періоду, який визначається:

1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами страхування, іншими, ніж страхування життя, як дохід, отриманий страховиком від інвестування коштів страхових резервів у прийнятні активи відповідно до законодавства, а саме:

проценти, нараховані страховику за звітний (податковий) період на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів резервів із страхування життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.

5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:

1) за видами добровільного страхування – максимальна гранична частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг. Якщо правилами страхування не встановлено розміру нормативних витрат на ведення справи, то він визначається у розмірі 20 відсотків;

2) за видами обов'язкового страхування – гранично допустиме значення нормативу витрат на ведення страхової справи як складової частини страхового тарифу, визначене законодавством.

6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування за всіма видами страхування за звітний (податковий) період зменшити на суму нормативу витрат, розраховану згідно з пунктом 4 цієї Методики, за такий звітний (податковий) період.

Начальник управління методології державного
нагляду на ринках фінансових послуг департаменту
державного регулювання та методології нагляду
на ринках фінансових послуг

В. Кобець